

І.С. Колодзинька, студентка, НТУ «ХПІ», м. Харків
Н.О. Власова, к.е.н., проф., НТУ «ХПІ», м. Харків

ФІНАНСОВА СТІЙКІТЬ – ІНТЕГРОВАНА ХАРАКТЕРИТИКА ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМТВА

Фінансова стійкість є однією з найважливіших характеристик фінансово-економічної діяльності підприємства в умовах ринкової економіки. Якщо підприємство фінансово стійке, то воно має перевагу перед іншими підприємствами того ж профілю у залученні інвестицій, в одержанні кредитів, у виборі постачальників і в підборі кваліфікованих кадрів.

Функціонуючи в ринковій економіці як суб'єкт підприємницької діяльності, кожне підприємство має забезпечувати такий стан своїх фінансових ресурсів, за якого воно стабільно зберігало б здатність безперебійно виконувати свої фінансові зобов'язання перед своїми діловими партнерами, державою, власниками, найманими працівниками.

Фінансова стійкість підприємства — це складна, інтегрована за багатьма показниками характеристика якості його діяльності. У найконцентрованішому вигляді фінансова стійкість підприємства можна визначити як міру забезпеченості підприємства необхідними фінансовими ресурсами і ступінь раціональності їх розміщення для здійснення ефективної господарської діяльності та своєчасного проведення грошових розрахунків за своїми зобов'язаннями.

Фінансова стійкість є однією з найважливіших характеристик фінансового стану суб'єкта господарювання. В Україні використовують різні методики оцінки фінансового стану підприємств.

Якщо параметри діяльності підприємства і розміщення його фінансових ресурсів відповідають критеріям позитивної характеристики фінансового стану, говорять про фінансову стійкість підприємства. У системі об'єктів фінансово-економічного аналізу саме їй належить провідна роль. Фінансово-господарська діяльність підприємства забезпечується наявними фінансовими ресурсами (капіталом) — як власними, так і позиковими. Їх розмір і стан розміщення в

активи характеризується бухгалтерським балансом, який являє собою основне джерело аналізу фінансового стану.

Усі явища й процеси господарської діяльності підприємств знаходяться у взаємодії, взаємозв'язку та взаємообумовленості. Деякі з них безпосередньо пов'язані між собою, інші – пов'язані непрямо. Обґрунтування висновків про результати діяльності, виявлення резервів підвищення її ефективності, обґрунтування планів і господарських рішень неможливе без багатобічного та глибокого дослідження різноманітних факторів.

Різноманітність факторів, різниця в характері, напрямках і формах її виявлення викликають необхідність їх систематизації. Актуальність систематизації пояснюється тим, що вона є: по-перше, методологічним інструментом для дослідження фінансової стійкості; по-друге, методологічною основою для виявлення кількісних залежностей від факторів, що її формують, і побудови прогнозу розвитку; по-третє, урахування факторів необхідне під час розроблення конкретних пропозицій стосовно напрямків підвищення стійкості.

Розробка прогнозних моделей фінансової стійкості підприємства необхідна для вироблення генеральної фінансової стратегії по забезпеченню підприємства фінансовими ресурсами, оцінки його можливостей у перспективі. Вона повинна будуватися на основі вивчення реальних фінансових можливостей підприємства, внутрішніх і зовнішніх факторів і охоплювати такі питання, як оптимізація основних і оборотних коштів, власного і позикового капіталу, розподіл прибутку, інвестиційну й цінову політику. Основна увага при цьому приділяється виявленню та мобілізації внутрішніх резервів збільшення грошових доходів, максимальному зниженню собівартості продукції і послуг, виробленню правильної політики розподілу прибутку, ефективному використанню капіталу підприємства на всіх стадіях його кругообігу.